

[Bækgaard.]

heller ikke nægtes, at det adskillige Steder har vist sig, at den Ydelse, man her paa-lægger Skatteyderne, volder dem en Del mere Vanskelighed, end man maaske havde tænkt sig, idet de skal ud paa Laanemarkedet for at erhverve sig Midler til at betale dem. Det er rimeligt, at Finansministeren ogsaa faar Bemyndigelse til at tage Hensyn til de eventuelle Vanskeligheder, dette kan afstedkomme.

Endelig er der Spørgsmaalet om, at Provenuet af hele den Lov, som vi her behandler Ændringer til, ikke bliver saa stort, som man oprindeligt havde regnet med. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Thomsen, berørte denne Sag, og jeg lagde Mærke til, at i det høje Folketing var det ogsaa paa Tale, at dette i nogen Maade var en Skuffelse. Mig undrer det nu ikke, at der maaske kan være ventet lidt mere, end der virkelig kan blive Tale om. Vi maa nemlig huske paa, at selv om der er indtjent store Penge, saa har vi i de senere Aar haft en saadan Beskatning og Progression i Beskatningen, at der er indkommet meget store aarlige Beløb, som Regel større end budgetteret. Endvidere har vi den Efterbeskatning, der i Øjeblikket arbejdes med, men som ikke er færdig endnu, og som ogsaa vil indbringe store Beløb, der jo gaar fra i de paagældende Formuer, hvilket ogsaa vil formindske Udbyttet af den Lov, vi her behandler Ændringer til. Saa det forbavser mig ikke, at Beregningerne har skuffet.

Jeg skal, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning, at for mit Vedkommende kommer dette Lovforslag ikke overraskende, og jeg havde egentlig regnet med, at det var gaaet meget værre. Naar man tager Hensyn til den Omstændighed, at Administrationens Embedsmænd kører med et ekstraordinært Formueopgørelsesarbejde sideløbende med dette, og at det kun er et begrænset Personale, der er i Stand til at arbejde med disse Ting, da man ikke her som visse andre Steder kan tage Folk ind fra Gaden, saa er der ikke noget at sige til, at det tager meget længere Tid, end Lovgivningsmagten havde regnet med. Jeg husker, at da vi behandlede Lovforslaget her i Tinget, gjorde jeg den Bemærkning over for den højtærede Finansminister, at jeg troede, man overbelastede selve Skattemaskinen med det, man nu var inde paa. Derfor har jeg ikke den kritiske Indstilling over for Fejlregningen, som det ærede

Medlem Hr. Thomsen synes at have, for man byggede dengang fuldstændig paa Gætteværk. Professorudvalgets Betænkning, som i nogen Maade danner Grundlaget for den Skatteidé, vi her drøfter, opererede jo ogsaa med Tal, som det i og for sig ikke kunde vide noget om. Det kunde regne ud, at der er foregaaet en ganske betydelig Formuestigning her i Landet, men hvor den laa, om den laa paa en hel Masse smaa Formuer eller hovedsagelig paa enkelte Millionærer, kunde man ikke vide noget som helst om, og da endelig 23. Juli-Opgørelsen spillede ind i alt dette, er det klart, at mange Mennesker ifølge 23. Juli-Opgørelsen behandlede meget, meget forskelligt efter deres Forseelser. Derfor blev alle disse Menneskers Formuesomstændigheder i meget høj Grad forrykket, og en hel Del af det, der endnu er tilbage, vil ogsaa komme til at influere paa Eengangsskatten. Man maa nu gaa ud fra, at dette i det store og hele kan holde.

Selve Lovforslaget drejer sig, som den højtærede Finansminister nævnte, særlig om tekniske Ændringer. Der er det Hensyn, det maaske kan være politisk-taktisk rigtigt at tage over for Udlandet, og der er den Ændring, der angaar de kunstneriske Fonds. Det er alt sammen Ting, som er lette at overskue; det andet er meget vanskeligere. Men for mig at se er man vel kommet det rigtige saa nær som muligt. Nogle Skatteydere vil nok synes, at naar de nu havde haft en Chance for at slippe noget billigere, er det egentlig forkert, at Staten benytter sin Magt til at lave det om, hvorimod de, hvis det var blevet dyrere, ingen Mulighed havde haft for at gøre det samme Træk over for Staten.

Men alt i alt tror jeg, man her som paa andre Omraader maa tage det, som det foreligger. Det vil være ugørligt at komme det fuldkomne helt nær; her bevæger man sig paa Omraader, hvor det er vanskeligt at trænge igennem, og derfor tror jeg den Ændring, der er sket med Hensyn til Amtsligningsinspektørerne, er god: Det kunde maaske nok være morsommere for Skatte-raadene at sidde og arbejde med det, men jeg synes nu — og jeg har noget Kendskab til de Ting —, at det er meget fornuftigt at lade disse Embedsmænd, som alligevel er der, og som efterhaanden skal arbejde sig ind i mange flere Ting, som Ligningsdirektoratet tidligere arbejdede med, arbejde sig ind her, hvor det drejer sig om Teknik.

Jeg kan altsaa i det store og hele anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting, idet jeg udtaler Haabet om, at vi